

We zijme al over den elft...

Dat vrie ziere goat moe'k ulder verzeekers nie zei'n, we zijme weeral over den elft van 't joar en wa ester in ons durp verbeeterd? Op 't ieste zicht niets. Der zijn nen hielen boel restooroassies bezig an dingen dien veur ulderen tijd versleten woaren moar iets nieuws un es't er nog nie gekommen. Al 't geld goa noar 't opruimen van 't puin danze kadoo gad en van nonkel Bob en zijn veurgangers, zegt Fredse en zijn pleeboois. Nije, nie de die van de joaren tsestig, moar de sleppendroagers van Proxifredse. 'k Was zelve al mis in mijn tellinge want 't ieste bladse van 'De Kleppe' dateert al van vijfennengentig! Ezuu ziere goat da! In '95 was uk nog un beetse om an te zien, moar nui kunde mij oast rollen en kannek dedjuu gien honderd meters niemer te voete goan zonder mij te moeten zetten. <Nen ezal vergoa an zijn puuten en zwiet van 't schijten>, zegdegge mijn voader oltijd. Zoe da nui toch woar zijn? Allee, nie da'k mijn eigen beschouwe as nen ezal. Da loate'k an d'andere over. 'k Zoe ierder zei'n nen 'hengst op zijnen retoer' die nog geeren noar un mokske lonkt. Moar we woaren mee andere dingen bezig,, peisek.

Oasek ezuu deur de 'village' rij'e zoek durven zei'n dan de stroaten un nieuwe struuminge zijn in de schilderkunst. Un kakofonie van oranje, wit, blauw en appelblauwziegroen. Es da nui nuudig veur de mobiliteit, de veiligheid en de 'verfraaiing' van ons dorpsbeeld? Deur un overaanbod an snelheidsbepirkende borden zoede niemer weten woar dadde wa meug rij'n, woare het niet dadde wist (of zoet moeten weten) dadde in ons durpkas aliene moar 30 en 50 meugt doen en 70 langs de stienwig, om toch nog iet van de meiskes van plezier op ui netvlies te krij'n. 't Valt mij uuk op dan de pinkluchten an de schollen uuk nog pinken oas de kiendes al lange dodo doen of in vakanse zijn... en dan de mieste nog oltijd parkeren woar danze nie meugen. 'k Peize dan de polletiekers nie durven loaten optreden om gien stemmen te verliezen, want oas ge ui uugskes opendoet zulde zien dan't inderdoad nen hielen boel ploatselijke kiezers zijn dien ulder viermalvierke of porscheke zuu dichte meuglijk bij 't kaffee (restoran) stellen om achter de braspartije nie te verre te moeten strompelen noar ulder boliedeke.

Ons 'raket' stoat er uuk nog oltijd. Probleem es da oas ge z'afschiet de mieste dien d'er tee'n woaren tons niemer kunnen bellen! Wa moede doarmee doen, ee? Den bibliotheek es uuk afgeketst of liever uitgesteld tot wannier datter geld es om de lieninge te betollen. Ons conteenerpark zal'ter kommen of algelijk den anzet dervan. Iest moe de gemiente nog kosten makken om den boel te 'saneren' om der tons loaters weere vuiligheid te meugen sturten. Kannekik geluven da de geweune burger niemer kan volgen! 't Zal in un andere viteeze zijn dan ze moeten rij'n tegen de volgende kiezinge want 'k ei ezuu den indruk da nonkel Bob en zijn bende, in nen drang noar 'welzijn', mee al ulder voeten op den frein stoan...

Nui damme toch an 't sausen zijn...

Nu onze bloedeigen burgemeester in de pers verklaarde dat hij voor de toekomst niet uitsloot samen te werken met bewakingsfirma's, kreeg ik van Leo L. volgend (grappig?) tekstje toegestuurd:

TE GOED GEWAAKT...

Privé-bewakingsfirma's in onze villawijken: een goede zaak vindt ons aller burgervader. Mag ondergetekende daar toch een kleine kanttekening bij maken?

Enkele weken geleden staat hij er als elke dag op de hoek met de Warandedreef: Ward, van de bewaking, bij de gratie van zijn baas met zijn wagentje. Alles lijkt rustig. Het zoon-tje op nr. 6 heeft voor enkele weken zijn quad ingeruild voor zijn studieboeken. Een late zon speelt verstoppertje tussen de bomen en aan hun zwembad achter hoge muren dromen de dames des huize van hun jaarlijkse uitstapje naar Saint-Tropez of de Malediven. Ward laat zijn gedachten even de vrije loop en mijmert even over hoe hij zijn meisje straks op een weekendje Center Parcs zal trakteren. Hij ziet haar verraste gezicht al voor zich.

Maar wat gebeurt daar? Uit de tuin van notaris Y, waar net als elke avond meneer even over negenen van zijn bureau huiswaarts is gekeerd, sluipt een man tussen de heesters voorzichtig naar het bosje aan de overkant. Daar komt even later met gedoofde lichten een autootje uit tevoorschijn, net zo eentje als dat van Ward maar dan zonder belettering. Toch maar even de nummerplaat doorgeven aan de politie, denkt onze nijvere bewakingsagent.

Even later komt over de boordradio een boodschap van de centrale. "Bedankt, Ward. Keer maar terug. Goed gedaan."

Ward is sindsdien nooit meer in Latem opgedoken. Hij werkt nu in Knokke. En bij de bewakingsfirma is de regiodirecteur onlangs opgestapt. Notaris Y laat zijn villa voortaan bewaken door 'Initial'.

Er is geen heibel meer in en rond de Warandedreef. Burgemeester Vanmassenhove wrijft voldaan in zijn handen. Wat is het goed leven in de rustige, veilige Leiegemeente.

Leo L

ONDER DE SLOEF VAN JAKLIEN

De Latemse en Deurlese schuttersmaatschappijen hebben het momenteel niet onder de markt. Nu zijn de klachten rond het gevaar en de lawaaihinder in de omgeving van 'Robin Hood' wat geluwd, maar sinds de 'villagasten' van 'de bosschen van Deurle' hun boze oog hebben laten vallen op de noodgedwongen verhuis van de 102 jaar oude gilde 'Jong wordt Oud' naar het domein Gevaert-Minne, zijn de schutters het beu als 'klein grut' te worden beschouwd en hebben zij hun patrones Sinte Jaklien

ingeschakeld om de klagers onder de sloef te houden. De buurt was daar onder de druk van de 'Tribu des Cayennes' op jacht naar handtekeningen om die 'volkse lieden' weg te houden uit de nabijheid van hun reservaten. Ze zouden, naar het zeggen van de petitie-schrijvers, een gevaar zijn voor de privacy en bovendien met gevaarlijke wapens de veiligheid van de buurt en de kinderen in gevaar brengen. Daarenboven zou er ook een 'mobiliteitsprobleem' ontstaan in 'hun' landelijke dreven. Och arme, vraag ik mij af, zouden die mensen ooit een kruisboogschieting meegemaakt hebben? Het zou een schande zijn moest de ENIGE West-Europese staande wip voor kruisboogschieten uit ons dorp gebannen worden. Gelukkig staat het gemeentebestuur (zelfs unaniem!) achter het plaatsen van de staande wip en kreeg ze groen licht van de diensten voor Monumenten en Landschappen, die ook oog hebben voor het behoud van de volksport en folklore in een cultuurgemeente als Latem-Deurle. Daarenboven was de vroegere 'landheer' van het domein, met name Edgard Gevaert zelf, van 1950 tot aan zijn dood, erevoorzitter en mecenas van de kruisboogmaatschappij Willem Tell en zelf een begenadigd kruisboogschutter. Sinte Jaklien, hou die kleinburgerlijke zielen stevig onder de sloef. Wij bidden voor u...

NOG MEER VERTELSKES ...

NOTABELEN, EEN UITGESTORVEN RAS

Hadden jullie dat ook? Als puber in de sixties werd jou ingepeperd dat je een pastoor, burgemeester, schepen, gemeenteraadslid, dokter, notaris, graaf en andere 'hoge tiest' steeds met twee woorden moest aanspreken, er je pet moest voor afnemen en met alle eerbied en *égards* benaderen.

Ikzelf ondervond dit aan den lijve vanaf de lagere school. Toen moest ik net als alle andere leerlingen, zij het met tegenzin, altijd eerst voorbij de directrice lopen, mijn pet afnemen of een militaire groet brengen.

Ik was toen zes en vond dat verfoeilijk machtsmisbruik onder de mom van opvoeding.

Ik heb daar tot na de humaniora behoorlijk veel last mee gehad. Wat hadden die mensen wat ik niet had? Aanzien?

Je mag dan wel uit een gewoon arbeidersgezin ontspruiten, die polemiek, die fierheid en dat geloof in eigen kunnen zat er toen al ingebakken.

Een zoon van een industrieel, dokter of andere 'hoge piet' had misschien van thuis uit meer poen, maar had hij daardoor meer aanzien en meer sociale verdiensten?

Ik was verdomd al gelukkig met een fluitje dat ikzelf gesneden had uit het hout van de vlierbessenstruiken die welig in de tuin tierden en van wiens bessen moeder een heerlijk wintersiroopje maakte, waar vader dan weer stiekem wat rum bijvoegde. Het fluiten van de vogels, de capriolen van de vlinders en de grapjes van 'Snoecks Almanak', een kinderhand is snel gevuld. Als de zon scheen en ik buiten in de toen nog ongerepte bossen met de vriendjes kon ravotten, gaan shotten op de wei aan 'bakker Schuure' en 'in den duik' een boomhut kon maken in het domein van de notaris, was dit voor mij het hemelse op aarde.

Toen ik naar mei '68 en de hippietijd toegroeide was het hek helemaal van de dam. Al die notabelen konden de boom in. Die stijve, afgemeten burgerlijkheid

en die gespeelde eerlijkheid moest weg. Onze generatie zou de wereld gaan veranderen. Tien jaar later liepen we echter met zijn allen weer deftig in het gelid. De grootste 'roepers' zaten in de zakenwereld of hadden een kaderfunctie in één van die multinationals waar ze vroeger naar uithaalden.

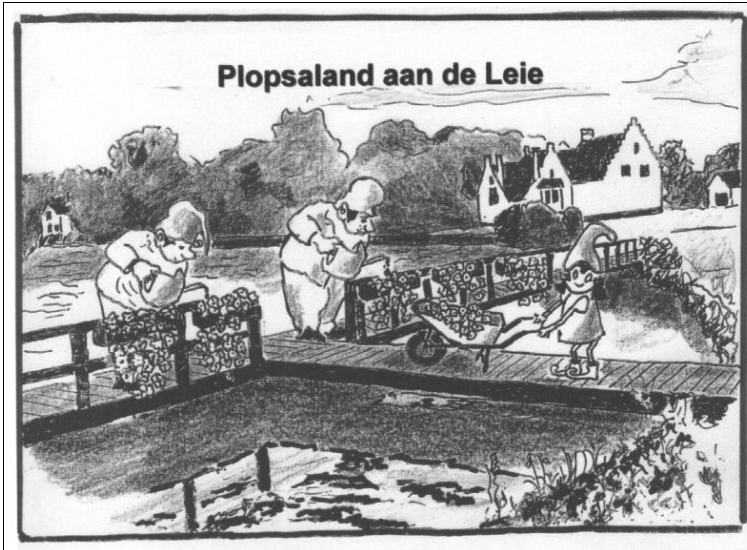
Brood moest er nu eenmaal op de plank komen. De buurman had een auto en een kleurentelevisie, dus kon je moeilijk achterna hossen. Enfin, ik werd ook 'bourgeois' naar buiten uit, maar bij mij bleef die innerlijke vlam van opstandigheid en controversie stevig wakkeren. Uiterlijke sier was niet aan mij besteed, een 'klasse A wagen' evenmin. Ik had leuke banen, had journalistiek als hobby en was tevreden met mijn gezin, de dieren en onze bescheiden woning met een biljartgroen grasperk en enkele fruitboompjes.

Stilaan groei je zo verder en wordt verteld dat je nu zelf tot de notabelen van het dorp bent gaan behoren: je werd raadslid. Weer kreeg ik gelijk: wat is een gemeenteraadslid? Een poepsimpele burger die zich inzet voor zijn gemeente en met die inzet en ideeën probeert bij te dragen tot het welzijn van zijn dorp en haar inwoners. Denk je dat vandaag nog wordt opgekeken als je dergelijk sujet tegenkomt? Vergeet het! Dokter, notaris en de ganse reutemeteut, dat zijn doodgewone burgers, daar is niks notoir of notabel meer aan. Is het ook niet beter zo? Een ding is jammer: poen blijft heersen en wakkert vooral eigenbelang aan... Het 'volk' dat zou moeten steun krijgen van politici is te fier om het te vragen, maar zij die poen hebben en menen dat alles te koop is, zijn de eerste die aan de bel hangen. Ze doen maar. Wat ik van het leven onthouden heb: gezondheid is het mooiste bezit. Heb je dat niet, mag je nog zoveel poen hebben als je wil. Gezondheid is nergens te koop. Wat doe je dan? Wel, de volkswijsheid zegt 'un krakkende kerre luupt verre' en dus leef ik van dag naar dag in hoop op beterschap en ... vergeet dat er ooit notabelen waren...

Wat maakt meer lawaai: 4 x 4 of kruisboog?

HET STEKJE VAN GWIJ

Mijn beste Kleppe,

Enkele honderden jaren terug strekte zich over onze dorpen een immens woud uit. Van de Kwak en het Torenhuis liep het over de Golf en de Warande, tot waar nu de Lima is en westwaarts tot Deurle dorp. Her en der waren ook stukken heide (*Heidebergen*), een gevolg van begrazing met geiten en schapen. De zandgrond en de duinen waren niet vruchtbaar genoeg om er op te boeren. De aanleg van het golfterrein heeft honderden bomen gekost en alle bloemen en konijntjes hebben plaats moeten ruimen voor feilloze pelouses. De villabouw was de

tweede dooddoener. De laatste eeuw is men de resterende bossen gaan verkavelen en kwamen er 'huyzen van playsance' en villa's. Stadslui en rijke industriëlen vonden er hun gading en hadden het vervoer om contact te houden met de 'bewoonde wereld'. Wie geld had moest zijn landgoed krijgen. Deze manier van leven had niet alleen gevolgen voor de natuur, maar ook voor de mensengemeenschap. In die verkavelingen ken je nauwelijks jouw burens en onderhoud je geen contact. Deze 'therapie' voor gestresseerde stedelingen en kapitalisten eist echter heel wat 'plaats' op. We halen hier thans een woon-dichtheid van 1 gezin per hectare. Als dat gezin dan nog een stukje bos ongerept liet... Neen, onmetelijke gazons, exotische tuinen en huizenhoge afsluitingen leidden tot een algemene natuurramp, een ecologische woestijn. De tijd van vossen, marters, ooievaars, fazanten, reeën en herten ligt ver achter ons. Door deze dieren was er in de fauna en flora een volmaakt en rijk evenwicht. Vorige generaties hebben met ijzers, gif en geweer onze natuur volledig verknoeid. Deze dieren waren zagezegd schadelijk. Maar, Beirke, heeft de mensheid intussen niet veel méér schade aangericht dan deze dieren in hun natuurlijke biotoop? Die beestjes konden hun terrein beheren, verdomme! Wij zouden die schade moeten kunnen herstellen, maar ik vrees dat dit een utopie is.

Uw dienaar, Gwij

Hiernaast één van zijn eerste 'kiekjes' van het landelijke Latem :

PAUL TACK: zijn camera was zijn onafscheidelijke vriend .

In ons herfstnummer wil ik een pagina voorbehouden aan die goeie vriend, mensenkenner en goedlachse Latemnaar, die samen met Ilona ons de fotografie en de liefde voor mens en natuur bijbracht.

Nu Ilona de moeilijke beslissing nam 'Foto Paul' vanaf september af te bouwen en het bekende fotowinkeltje op het eind van dit jaar te sluiten, wil ik een portret schetsen van Pol en een vleugje Ilona.

Wie anecdotes heeft over onze goeie vriend Pol én over Ilona kan ze mij altijd vertellen, bezorgen per brief of per mail op albertfernand@skynet.be

Beirke de Kleppe zal u daarvoor dankbaar zijn.

